

1893-2016.

Gyülekezeti Hírmondó

2016. őszi

12. évf. 3. szám

Szeretettel köszöntöm olvasóinkat!

Megítélésünk szerint a rendszerváltozás óta eltelt idő egyik legfontosabb állami döntése a kötelezően választható hit- és erkölcstan órák bevezetése volt. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy a mai nemzedék úgy növekedhet fel, hogy hallhat a Szentírás alapvető tanításairól, üzeneteiről.

Szeretettel biztatunk minden családot; szülőket, nagyszülőket, hogy kerületünk óvodáiba, általános iskoláiba, írássák be gyermekeiket református hittanoktatásra!

Gyülekezetünkhöz tizenkét óvoda és hat állami általános iskola tartozik, amelyekbe jelen vannak, és nagy hűséggel szolgálnak hittanoktatóink: Fehérné Takaró Réka, Brandenburgné Szabó Ildikó, Juhászné Takaró Réka, Takaróné Martsa Anna és Kovács Borbála. Jelenleg negyvenöt csoportban, kétszázötvenegy beíratott gyermekről tudunk, csak az iskolákban, de ez a létszám még változhat, növekedhet. Egyházközségünk területéhez az alábbi iskolák tartoznak: Ady Endre Általános Iskola, Zrínyi Miklós Általános Iskola, József Attila Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskola, Tátra Téri Általános Iskola, Hajós Alfréd Általános Iskola, Nagy László Általános Iskola és Gimnázium.

A gyülekezeti hittanoktatást is folytatjuk. Szerdánként 17.00 órától Brandenburgné Szabó Ildikó a konfirmáció előkészítő órákat tartja. Csütörtökönként 17.00 órától Vályi-Nagy Katalin az alsó tagozatosoknak, ugyanebben az időpontban Takaróné Martsa Anna az óvodásoknak tart hittan órát. Köszönjük Takácsné Takaró Monika sok éves, szép és eredményes munkáját!

A megnövekedett óraszámok okán szeptembertől új, főállású hittanoktatóval gazdagodott gyülekezetünk, Kovács Borbála személyében, aki idén végzett Egyetemünk hittanoktató szakán. Köszönjük Zsezserán Bálintné áldozatos, sok éves hűséges szolgálatait!

Hordozzuk imádságainkban ezt a rendkívül fontos, meggyőződésünk szerint hazánk jövőjét is alapvetően befolyásoló, építő szolgálati ágat; a hittanoktatást!

ifj. Takaró Tamás
beosztott lelkipásztor

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Pataki Máté István, Solymosi András, Bucher Dávid, Enyedi Zoltán, Horváth Hunor

Megeskestük:

Benedek Zsolt és Ficzere Kitti, Fülöp Zoltán és Zágoni Szabó Éva, Bartók Péter és Bogda Boglárka, Rusznák András és dr. Fekete Tímea, Kotorbács Eduárd András és Horváth Ivett (Máramarossziget)

Eltemettük:

Malomszegi Györgyné, Dsugán Béláné, Szitai Károlyné, Dr. Fónyad László, Katonka Sándor és Lenkei Antal Sándor testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

Június 20-24. Gyülekezetünk lelkipásztorának részvétele a révfülöpi ökumenikus konferencián.

Július 4-8. Hittantábor Cegléden.

Július 4-10. Kis ifi tábor Úrkúton.

Július 24. Kiss László lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.

Július 25-31. Nagy ifi konferencia Balatonfűzfőn.

Augusztus 1-4. Gyülekezetünk lelkipásztorának részvétele a Lelkészegyesület konferenciáján.

Augusztus 1-7. Mini ifi tábor Balatonfűzfőn.

Augusztus 22-28. Juvenis ifi tábor Szóládon.

Szeptember 19-23. Gyülekezetünk lelkipásztorának evangélizációs szolgálata Berekfürdőn, az Észak-Borsodi Református Egyházmegye presbiteri konferenciáján.

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei

Szeptember 30. - október 2. Ifjúsági csendes hétvége Monoszlón.

Október 24-28. Ökumenikus sorozat az erzsébeti baptista gyülekezetben a reformáció hetén.

Október 26. Gyülekezetünk lelkipásztorának és kórusának szolgálata a reformáció hetén.

Október 28. Anima Soni koncert a pestimrei gyülekezet megalakulásának századik évfordulója alkalmából.

Október 30. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet a Reformáció ünnepén.

Október 30. - november 2. munka Úrkúton.

November 4-6. Mini ifi csendes hétvége Úrkúton.

November 18. Anima Soni beregszászi jótékonysági koncertje.

November 21-25. Adventi esték, elkészítő sorozat a templomunkban.

December 6. Férfiak karácsonya.

December 11. Asszonyok karácsonya.

December 13. Fífás-kör karácsonya.

December 16. Ifi karácsony.

December 17. Hittanos gyermekeink karácsonya.

December 18. Kórus ünnepi koncertje és karácsonya.

December 25. Karácsony I. Úrvacsorával és kórus szolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

December 26. Karácsony II. Úrvacsorával és az ifjúsági kórus szolgálatával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Közlemény

Hálásan köszönjük a Kapunyitás Közhasznú Alapítvány számlájára befolyt 765 493,- forintot, mellyel a felajánlók megsegítették nehéz sorsú gyermekeink és ifjaink nyári táboroztatását!

A gyülekezet tagjai mesélik...

Kisifi tábor Úrkúton

Július 4-én gyülekezetünk második legidősebb ifjúsági csoportja indult el idei csendeshetére. Örömmel és hálás szívvel gyülekeztünk a templom udvaron, hiszen mi lehettünk az elsők, akik a saját konferencia központunkba mehettünk táborozni. Megérkezésünk után izgatottan vettük birtokba a szobákat. A konferencia terem falán a régi képeket nézegetve - a munka folyamatairól, a ház régi állapotáról - valóban hálás szívvel álltunk ott.

A szokott rend szerint a reggeleket énekkel és rövid áhítattal kezdtük, ezután az előadás következett, amit csoportbeszélgetések követtek. Idei témánk a Tízparancsolat volt. Előadóink beszéltek arról, hogy ez az örökérvényű törvény hogyan áll meg napjainkban is, mi ma a bálványimádás, hogyan lehet ma a munkával is Istenre mutatni, hogyan értelmezzük ma a ne ölj, ne lopj, ne paráználkodj parancsokat. Gulyás János, hetünk első előadója rávilágított arra, hogy Isten előtt bármilyen parancsot adna

nekünk, előtte bemutatkozik, mint egyedüli Szabadító, tisztázza, hogy Ő már mi mindent tett népéért, így mi hálából törekszünk a törvény betartására. Kiss Péter, a kisifi táborok állandó előadója a IV. és az V. parancsot boncolgatta, Takaró János az izgalmas ne ölj és ne paráználkodj törvényekről beszélt. Hetünk utolsó előadója Nagy János volt, aki egy interaktív előadást hozott el közénk.

Az esti alkalmakat ifink vezetője, ifj. Takaró Tamás tartotta, a Szeretet himnuszáról hallhattunk nagyon tartalmas evangélizációkat.

Hét közben megérkeztek a sportszerek is Úrkútra, így a lelki feltöltődés mellett lehetőségünk nyílt testünket is megmozgatni. Megkezdődtek a foci-, röplabda-, tollas, illetve pingpong meccsek.

énektanulás egy benti teremben

Napközben voltunk strandolni Ajkán és Balatonfüreden is, esténként játszottunk, beszélgettünk és a foci EB-ről sem kellett senkinek lemaradnia. Este tábortűzet raktunk, szalonnát sütögettünk, énekeltünk. Ellátogattunk a bakonybéli Pannon Csillagdába is, ahol nagyon izgalmas élményekkel gazdagodhattunk. Megtartottuk a már hagyományossá vált bibliatanulmányozásunkat is. Egy órára mindenki egyedül elvonult a tábor valamelyik csendes sarkába, és csak a kijelölt igeszakaszra figyeltünk. Ez évi táborunkban Jézus első

csodatétele, a kánai menyegző története felett csendesedtünk el. Ezt követően közösen beszéltük meg, hogy ki mit értett meg belőle. Mindig különös megtapasztalni mennyivel mélyebbre juthatunk az Ige értelmével kapcsolatban, amikor valóban csak arra figyelünk, és szánunk rá időt.

Hetünk vége felé kilátogattunk az úrkúti falunapra is, és egy kirándulás keretében kicsit megismerkedtünk a környékkel is, ahol reményeink szerint ezentúl nyári táborainkat tölteni fogjuk. Szombati napunkat „morzsaszedegetéssel” zártuk, mindenki húzott egy Igét, és elmondhatta milyen élményei voltak a táborral kapcsolatban.

Vasárnap meghallgattuk az otthoni istentiszteletet, ebédeltünk, majd takarítás után hazaindultunk.

Csodálatos volt „felavatni” úrkúti helyünket, és tényleg úgy érezni magunkat, hogy otthon vagyunk. Nagyon áldott hetünk lehetett, ezt leginkább az mutatja, hogy egy Testvérünkben a hét folyamán születhetett meg az új élet, itt adhatta át életét Krisztusnak.

Hálások vagyunk vezetőinkért, egymásért, a gyülekezetért, akik imádságban hordozták csendeshetünket, és a lehetőségért, hogy Úrkúton lehettünk! Mindezért egyedül Istené a dicsőség!

Kovács Borbála

Mini ifi Balatonfűzfőn

Ifjúsági csoportunk tavalyi év után idén is Balatonfűzfőn töltötte immár 6. nyári táborát.

Jó érzés volt visszatérni egy év után erre az ismerős helyre, felidézni a tavalyi emlékeket. Mindannyian úgy éreztük, mintha csak tegnap hagytuk volna el a tábor.

A berendezkedést és délutáni strandolást követően elkezdődhetett hetünk legfontosabb, lelki része. Esti alkalmainkon Naámán gyógyulásának történetével foglalkoztunk. Mi is

a saját életünk leprája? Hogyan szabadulhatunk meg belőle? Mit tanulhatunk a Naámánt Elizeushoz küldő szolgálólánytól?

Reggeli áhítatainkat kis ifis testvéreink tartották nekünk. Az igei gondolatébresztők mellett bizonyágtételeket is hallhattunk tőlük. Hiteles mondataik Jézusra szorultságunkat munkálták bennünk.

A délelőtti előadások témája "Az ellenség műhelyében" mindannyiunk számára félelmetesen hangzott. Előadóinkban sem kellett azonban csalódnunk. Mindazok mellett, amiket ellenségünk tevékenységéről, tulajdonságairól és a hozzá vezető tévutakról mondtak, egybehangzóan a mi Urunk, Jézus Krisztus szabadító erejét hirdették vele szemben. Történhet bármi, ha Jézust hívjuk segítségül. Ő megszabadít.

A lelkünk mellett testünk felfrissülésére is odafigyeltünk. A legtöbb délutánt a Balaton partján strandolva töltöttük, de jutott idő bobozásra és egy kalandpark túrára is. Esti szabadidőnket csillagnézéssel, társasjátékkal és rengeteg beszélgetéssel töltöttük.

a mini ifi táborozói

Hálát adok az Úrnak, hogy egy ilyen közösség tagja lehetek. Olyan szeretet és összetartó erő van közöttünk Istentől, amit emberi ésszel fel nem foghatunk. Kívánom, hogy áldja meg továbbra is az Úr a közösséget és szeretett vezetőnket is!

Benedek Márti

Hittanosaink ceglédfürdői élményei, beszámoló a tábor életéről

Kedves Gyülekezet!

A megszólításban már ott van idei, Ceglédfürdőn tartott táborunk egyik központi témája: miként formálódik közösséggé az a sokfelől érkező gyermek és felnőtt, akikből aztán egy nagyon egyedi módon összetartó gyülekezet válik. Az esti alkalmak különböző aspektusból világítottak rá erre: mennyiben vonható párhuzamba a család és a gyülekezet, miként szükséges, hogy abban egyen egyenként növekedjünk lelkileg, hogy miként kell az én-központú életszemléletünket felszámolni ahhoz, hogy táalentumainkat mások javára használhassuk. JÉZUS MONDJA: LEGYETEK AZ ÉN KÖVETŐIM! ARRÓL FOGJA MEGTUDNI MINDENKI, HOGY AZ ÉN TANÍTVÁNYAIM VAGYOK, HA SZERETITEK EGYMÁST. Kiderült, hogy szeretni nem is olyan könnyű dolog, s ez naponkénti leckénk, amit csak az tud megtanulni, aki életét imádsággal rácsatlakoztatja az áramforrásra, Jézusra.

A délelőtti alkalmak a hitvalló és tagadó Péterről szóltak, akinek végletek közötti élete saját lélekállapotainkra is emlékeztetett, így lehetett Péternek és nekünk is egyetlen vigasz, hogy ha mi hűtlenkedünk is Ő, Jézus, hű marad; mi megtagadhatjuk az Urat, de ő meg nem tagad minket. Az első alkalmat Sepsi Márti tartotta, akinek jóvoltából a Genezáret tavánál álltunk Péterrel, aki szembesülve árulásával bűnvalló majd hitvalló emberhalász lesz. De a pünkösdi prédikátoron keresztül még valamit meg kell és kellett értenünk: akkor formálódunk igazi közösségé, ha ki-ki elbontja a maga lelki korlátait, előítéleteit, hisz nem személyválogató az Isten.

gyerekeink Kossuth szobra előtt

Komoly dolgokról beszéltünk, de kiváló hallgatóságunk volt! Talán nem is tudják a kedves szülők, hogy amikor ebbe a mi kis hittanos táborunkba hozták a gyermekeiket, krisztusi szavaknak tettek eleget: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké a mennyeknek országa.” Mi hitoktatók ezért nagy felelősségünk tudatában készültünk a foglalkozásokra, hogy Urunk jó sáfárai lehessünk, s a gyermekek számára érzékelhetővé és érthetővé tegyük a bibliai üzeneteket. Része volt munkánknak a dráma pedagógia, a képi szemléltetés, a játék. Olyan kommunikációs csatornákat kerestünk, amelyeken keresztül az Ige élő és ható tud lenni. Az interaktív feladatok során családi és mindennapi élethelyzeteket elevenítettek meg a gyerekek, amelyek párhuzamai Jézus példázataiban is megtalálhatók, s jó volt tudni, hogy emberi gyarlóságainkból Jézus útmutatásával mindig van megoldás.

A biológiai fejlődés édes kevés az értelmes élethez. Vályi- Nagy Katalin egyszerű példával magyarázta ezt kis hallgatóságának: az élő világnak is vannak kicsinyei - a bárányok, a kis csikók, a gidák -, ahogy nekünk, felnőtteknek ezek a gyermekek. De a mi többletünk minden élőlényvel szemben az, hogy Isten a maga hasonlatosságára teremtett minket. Van-e érv ezzel a ténnyel szemben, mikor látjuk az alkotó, gondolkodó, kreatív embert? Ez a többletünk, hogy Isten lelket is adott nekünk. Ma a világ

elhanyagolja a lelki növekedés fontosságát. A földbe vetett mag akkor terem jó gyümölcsöt, ha gyökereit a tápot adó földbe eresztethi.

Péter élettörténetének folytatását Takácsné Takaró Monika jelenítette meg, modern környezetbe helyezve az Ékes-kapuban történt páratlan jelenetet: egy béna meggyógyításának „világszenzációs” eseményét. A kereskedelmi TV-ből jól ismert karakter készített interjút élő adás keretében a meggyógyult szerencsés emberrel. A gyermekek átélhették, ha mindez éppen itt is most a napokban történt volna, napokig tartó hírözönben ontaná a média a csodás esemény részleteit. Péter életének e nagy port kavart eseménye, szerénysége és bátor kiállása a tanács bírái előtt, teljes belső lelki fordulatról árulkodnak. Már nem tehetik, hogy nem adják tovább az evangéliumot!

A szívében történt változás nagy pillanatait, Brandenburgné Szabó Ildikó és néhány gyermek közös drámajátékából ismerhettük meg. Az Úr Jézus háromszor feltett kérdésére, a háromszori tagadás jóvátételeképpen, háromszor vallhatta meg Péter, hogy szereti megváltóját. A helyreállítás, megbocsátás felszabadító erejét, az újrakezdés élményét a kis hallgatók jól megérthették a szemléletes példán keresztül.

Fehérné Takaró Réka az elhívásról tett bizonyosságot a gyermekek között. Jézus Krisztus hívására: „Kövess engem!” Péter engedelmesen válaszolt. Réka néni kiemelte a vezetés fontosságát, melyet fel kell ismerni mindenkinek, aki Krisztus követőjévé szeretne válni. A tábor nagyobb gyermekei lelkesen vettek részt a jelenet előadásában.

Takaróné Palágyi Márta a záró délelőttön a minden előítéletéről lemondó, engedelmes Péterről tanította a gyermekeket, aki már elhagyva lelki korlátait szabad és kész az evangéliumot bárkinek, (idegeneknek, más felekezetűeknek, más vallásúaknak, vagy vallástalanoknak) hirdetni, ha Krisztusa arra indítja. Önünk és a mások közötti korlátainkat színes lufikkal jelenítette meg, melyből a

levegőt kiengedve, a gyerekek kisebb énjelképükkel megláthatták egymást úgy, ahogy korábban labdaméretűre fújt lufi-énjükkel nem láthatták. A szemléletes példa mindnyájunk számára felejthetetlen marad.

Szinte hagyománnyá vált, hogy az egyik napunk családi találkozó is, így a szülők is ismerkedhetnek egymással, bepillantást nyerhetnek a tábor életébe. Ilyenkor kicsit több jut egy kis nyalánságból, finomságból. Az egyik szülő jóvoltából már a 2024-as olimpiára is előretekintettünk karkötők és táskák formájában, amelyeket ajándékként adtunk a versenyfeladatoknál, s ha ezek megmaradnak a családi ereklyék között, a majdani fiatalemberré és leányzóvá serdült táborozókat emlékeztetni fogja 2016 nyarának hittantáborára.

Népszerű volt a spotvetélkedő, a tanösvényből és a belváros városlátogatás fontos tudnivalóiból készült piktogram, a dobmuzeum, az aranymondás verseny, a daléneklés, amelyet nagyban megkönnyített Kovács Márti szervező tehetsége, sok-sok ötlete és gitárjátéka. Az énektanuláshoz s egy-egy órához már a modern digitális eszközöket használtuk, hisz a táborhely ideális volt ilyen szempontból is.

Újdonság volt a tábor életében, hogy a középiskolásoktól elvárt közösségi munkát nálunk végezte Rácz Eszter, aki bár még csak 15 éves, de felnőttek számára is példamutató munkát végzett szeretetteljes viselkedésével, segítőkészségével. Neki is és minden

hitoktatónak köszönöm a munkáját, amelyet komolyan, mégis derűsen és örömmel végeztek. A tábor egy hete alatt inkognitóban maradván mindenkinek valaki angyalkájának kellett lennie. Videón rögzítettem a vonatra várakozva, mikor elmondják a gyerekek, kire tippelnek az apró figyelmességek tapasztalásakor. Mielőtt idejöttem, újra megnéztem ezeknek a drága gyerekeknek az arcát, a mosolyát, ahogy egymást átölelik: ahogy jó fejnek látja Emese Barnabást, amikor kiderül, hogy az origamit Enikő készítette, vagy hogy a nagy lila szívet Annának Rebeka festette, megható, amikor Kingáról az hangzik el, hogy az egész táborot varázslatossá tett, s kiderül, hogy az üzenet mögött Zája van, akinek a mosolya ragadta meg a mindig élénk Csabit, akit Rebeka ölelt magához. És bár termetre a názáreti fiúk csapata, Csanád, Levente, a Balázsok, Vince, Bálint, vagy a lányok közül Aliz, Dorina, Noémi még a kisebbek közé tartoztak, de nagy reménységgel vagyunk irántuk.

Dorina, Réka már a Juvenis csoport tagjaiként jöttek velünk táborozni, így a nagylány szobában Villő, Anikó, Anna egy társaságot alkottak.

A tábornak vége, a gyerekek felnőnek, de amit kaptunk tőlük, soha el nem múlik, s ez a szeretet. „Isten szíven megpihenve, forrjon szívünk egybe hát...”

Takaróné Palágyi Márta
és Takácsné Takaró Monika

Lelki fegyverzet beszámoló a nagy ifi táboráról

Idén július 25-étől 31-éig töltöttük táborunkat Balatonfüzfőn, a már jól bevált helyünkön. Konferenciánk témája a lelki fegyverzet volt.

A reggeli áhítatok alkalmával Kelemen Zoltán nagytiszteletű úr, ifj. Kreisz János teológus, Vályi-Nagy Katalin, Takaró Judit és dr. Takaró

Mihály hitoktatók segítettek az ébredés utáni elcsendesedésben. Előadók között Takaró Károly püspök urat, valamint Kiss László, Kelemen Zoltán és Mácsodi Ferenc lelkipásztor testvéreinket hallgathattuk. A „lelki fegyverzet” – mint az előadások és az azokat követő csoportbeszélgetések során kiderült – igen nehéz és szerteágazó téma. A családból hozott apakép – Istenkép párhuzamtól kezdve a fegyverzet szó szerinti megközelítésén keresztül az üdvbizonyosságot jelentő sisakig „boncolgattuk” az Igét. Készítettek előadók arra is bennünket, hogy az egyre gonoszabb világban hol, hogyan és mikor tudunk Krisztus katonái lenni, mire számítsunk keresztyénekként, milyen támadásokat fog a Sátán ellenünk indítani, és mindebben az embert próbáló és életet követelő harcban hogyan vezérel bennünket a feltámadott Jézus. Nem könnyű odaszánt szívvel beleállni és kitartani mindabban, amit hallottunk. Ha valaki ezt komolyan veszi, akkor szó szerint az élete is tétté válhat. Kérjük és biztatjuk minden testvérünket a gyülekezetben, hogy imádkozzon a jövőnkért, harcoljon a már „besorozottakkal”, hogy az utánunk jövő generációk is járhassanak majd templomba és ifitáborba.

csoportkép Füzfőn

A délutánjaink strandolással, pihenéssel teltek, de volt két olyan nap is, amikor a táborozók egy része Úrkúton dolgozott a lelki szigetünk építésén, illetve egyik délutánunk során Kálmán Csaba lelkipásztor testvérünket, gyülekezetünk egykori meghatározó tagját látogattuk meg Alsóörsön. Szombaton délelőtt a már megszokott Bibliatanulmányozás volt a program, amely során Lukács evangéliumának 11. részéből a 11-28-ig terjedő szakaszt dolgozta fel mindenki önállóan egy óras csendesség alatt, majd közösen elemeztük és értelmeztük, amit megértettünk Isten Igéjéből.

Esténként ifj. Takaró Tamás nagytiszteletű úr evangelizáció sorozatát hallgattuk. Tamás Bartimeus, majd Zákeus történetét magyarázta egészen részletekbe menően. Talán mindenkiben megfogalmazódott, hogy a történetekben melyik szereplővel tudja azonosítani magát, de Isten kegyelméből többen más, Jézushoz közelebb került szereplőként jöttünk haza, mint ahogy távol állóként hétfőn Fűzfőre érkeztünk.

Áldott tábort tudhatunk magunk mögött. Úgy jöttünk meg Pesterzsébetre, hogy van, aki megtért, van, aki újjászületett, van, aki elindult a megszentelődés útján. Egy biztos, mindenki, aki ott volt, lelkileg felfrissülve, megerősödve, megedzve, kisebb-nagyobb harcra készen érkezett haza 2016 nyarán Balatonfűzfőről. Hálásan köszönjük Jézusnak az emberileg érthetetlen szeretetét, gyülekezetünknek pedig a sok munkát, fáradságot és minden erőforrást, ami által létrejöhettek nyári konferenciánk. Embereké a köszönet, de egyedül Istené a dicsőség! Hála legyen neki!

Papp Gábor

Szóládon a Juvenis ifi

Gyülekezetünk legfiatalabb ifjúsági csoportja a „Juvenis ifi” idén a Balatonszárszó melletti Szóládon tartotta nyári konferenciáját. Mind a fiatalok, mind a vezetőség izgatottan várta a hetet, mivel ez volt a közösség első egy hetes

tábora. Idén a délelőtti előadások témája „Élettereink, emberi kapcsolataink” volt. Az előadások során értékes gondolatokat hallhattunk a család, a szerelem, a barátság és a közösség fontosságáról, Isten szerint való megéléséről. Esténként pedig Jónás történetén keresztül próbáltuk megérteni az engedetlen ember és a végtelenül szerető Isten kapcsolatát.

a Juvenis csapata

Hétfőn délután érkeztünk meg a csendes faluba, Szóládra, ahol Hajdú Zoltán Levente református lelkipásztor köszöntött minket és mutatta be néhány mondatban a községet, valamint a gyülekezeti életről is beszámolt. Első esti alkalmunkon arról hallhattunk, hogy Jónás, Isten embere és elküldött prófétája miként válik engedetlenné Isten felé az által, hogy bár nem perlekedik az Istennel, nem tagadja meg, vagy vitatkozik azzal, amit az Úr kér tőle, csak egyszerűen nem teszi azt, amit az Isten rábízott. Meg nem tett cselekedeteink ugyanúgy engedetlen lelkünkről árulkodnak, mint Jónásnak.

Kedden a délelőtti előadáson Mácsodi Ferenc lelkipásztor, a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia nevelőtanára beszélt a család fontosságáról. A serdülőkorban kitolódó határokról, a gyermek-szülő kapcsolat változásáról, érettebbé válásáról, a szülői modellekről a Biblia tükrében. Ebéd után a csapat megtekintette a helyben működő

sajtműhelyt, ahol kitanulhattuk az oltók és sajtkultúrák csínját-bínját, és saját joghurtot készíthettünk. Ez után meglátogattuk a református gyülekezet által működtetett gyümölcsfeldolgozót, ahol végigkövettük a gyümölcs útját a fától a gyümölcslé csomagolásig.

Az esti alkalom során Jónás imája felett csendesedtünk el, és annak tükrében gondolkodtunk el azon, hogyan tanít minket Isten Igéje imádkozni. Az estét jó hangulatú közös activity-zéssel zárta a csapat.

A szőládi református templom

A szerda délelőtti alkalmon Kálmán Csaba lelkipásztor beszélt az Isten Igéje szerint megélt testi-lelki szerelemről, a szerelem tanulásáról, a házasság szövetségéről és Isten vállalásáról a párkapcsolatban. Ebéd után felkerekedtünk és aznap érkezett táborozóinkkal kiegészülve elmentünk a balatonszárszói József Attila Múzeumba, ahol megtekinthettük a Tiszta szívvel eredeti kéziratát, meghallgathattuk a költő verseit, valamint elolvashattuk József Attila utolsó szerelme (egyben Dr. Bagdy Emőke tanára), Kozmutza Flóra pszichológiai értékelését a tragikusan elhunyt költőről. Az interaktív irodalmi barangolás után a csapat egy-egy fagyalt társaságában elmélkedett tovább a költészetről.

Az esti csendességünkön Ninive megtérésén keresztül figyeltünk arra, hogyan cselekszik az

Isten az alkalmatlan emberen keresztül. Hogy az Úrnak végre engedő Jónás egyetlen mondatára megtér egy város, ahol a király leszáll a trónról és átengedi azt az Istennek.

Csütörtök délelőtti előadónk Takaró János lelkipásztor volt, aki a barátság titkairól beszélt. Hallhattunk barátság és igaz barátság különbségéről, a barátság összetartó erejéről, csalódásokról, és az Isten előtt megélt barátság többletéről Dávid és Jonatán történetén keresztül. Az ebédet követően fürdőruhákkal felszerelve lementünk a balatonszárszói strandra, ahol a fürdés mellett egy közös lángosozás is belefért az időnkbe. Este Jónás könyvének negyedik részét olvasva gondolkodhattunk el azon, hogy az egész történet főszereplője nem a lázadó, bosszúra vágyó Jónás, hanem az engedetlen szolgáját türelmesen, végtelen szeretettel tanító Isten, akinek gondja van arra is, hogy embert küldjön a bűnös városba, hogy megtérésre szólítson, aki a Fiát küldi az értetlen, bűnös világba, hogy megváltsa azt.

Vacsora után a fiatalok csapatokra válva adhattak számot tudásukról egy kvízzjáték alkalmával, ahol a Csillagok Háborúja klónhadseregétől Petőfi Sándor költészetén, az almalé pasztörizálás és sajt készítés rejtelsein át az olimpiai játékok magyar aranyérmeseiig a legkülönbözőbb területeken szerzett ismereteiket csillogtathatták meg. A nevetéstől hangos estét egy-egy élő fotóalbum elkészítésével zárták a csapatok.

A pénteki napunk rendhagyóan alakult, ugyanis a reggeli után a Somogy Megyei Kormányhivatal szervezésében egy egészségtudatossági előadás keretein belül beható ismereteket szerezhettünk a kézmosás fortélyairól, a tüsszentés kulturált végrehajtásáról, valamint a szappan használatának fontosságáról. Az ebédet követően a „tüzesen sütő nyári nap sugára” ellen ismét a Balaton vizében kerestünk enyhülést, valamint egy palacsinta, vagy fagyalt

elfogyasztása után gyakorlatba is ültethettük a kézmosás terén frissen megszerzett ismereteinket.

Délután Ifj. Takaró Tamás lelkipásztorunk beszélt a virtuális világ látszólagos összetartó erejéről, a világi közösségek változásairól életünkben, és a gyülekezeti közösség többletéről, mely azért tarthat egy életen át, mert alapja és gondozója az Isten, és amely olyan helyé válhat sokak számára, ahova jó elmenni, és ahonnan rossz eljönni. Vacsora után ping-pongozással, jó hangulatú társasjátékozással zárult az esténk.

Szombaton délelőtt Takaró Mihály irodalomtörténész előadásában Petőfi Sándor életébe pillantottunk be, azt kutatva, hogy mit is jelentett a költő számára a család, a barátság, a szerelem és a nemzet, mint közösség. A költészeti barangolás után kezdetét vette a Szóládi Olimpiai Játékok, ahol a jelentkezők a szabadterei asztalitenisz, a szárítókötél-tollas és a gólyalábas futás méltán népszerű sportágaiban mérhették össze tudásukat. A jó hangulatú vetélkedő után kitikkadva mentünk ebédelni, majd ismét a balatonszárszói strandon süttettük magunkat. Este sor került a sisakos kaméleonokról, hűtő mágnesekről, repülő sajtokról és tilinkózó József Attiláról szóló táborindulók és a korhű bibliai állóképek bemutatására.

Ezt követően a csapat kivonult és gitáros énekléssel hangolódunk a tábortűz körüli morzsaszedegetésre. A tűz körül mindenki elmondhatta, mit visz haza a táborból a lelki tarisznyájában. Sok fiatal beszélt arról, hogy ebben a gyülekezetben olyan közösségre talált, ahol az ember önmaga lehet és őszintén megnyílhat mások előtt.

Vasárnap délelőtt az istentiszteletre gitáros szolgálattal készültünk, majd az ebédet követően összepakoltunk és még egy számháborút is megvívunk. Miután rendbe tettük és kitakarítottuk magunk után a táborhelyet, felkerekedtünk és az autópálya dugóján

átverekedve magunkat Isten segítségével szerencsésen megérkeztünk Pesterzsébetre.

Istennek hálás szívvel gondolunk elmúlt táborunkra. Hisszük, hogy az Istennek terve van ezzel a közösséggel, hogy elkezdődhet valami új a fiatalok életében, hogy sok csodát és szépséget készített számukra az Úr. Hisszük, hogy keresztyén fiatalnak lenni a mai világban felelősségteljes feladat, de az egyetlen út, amin járni érdemes. Hisszük, hogy van jövője annak a közösségnek, amelyre Isten igent mond, és amely Istenre igent mond. Hordozzuk imádságban Juvenis közösségünket, hogy gyülekezetünk számukra is biztos pontot jelentsen egy változó, viharos világban!

ifj. dr. Takaró Mihály

Kitekintő

Évfordulók szeptember 15. - december 15.

1761. október 2. 255 éve

Meghalt Mikes Kelemen memoáriró, műfordító, a XVIII. századi magyar prózairodalom legnagyobb alakja.

1946. október 5. 70 éve

A moszkvai Butirka börtön rabkórházában 72 éves korában meghalt gróf Bethlen István miniszterelnök.

1926. október 6. 90 éve

Budapesten felavatták a Batthyány-örökmécses, amely a szabadság jelképe lett.

1921. október 20. 95 éve

IV. Károly volt magyar király feleségével ismét Magyarországra érkezett, hogy visszaszerezze a trónt.

1986. október 22. 30 éve

Meghalt Szent-Györgyi Albert, Nobel-díjas magyar orvos és kutató, a C-vitamin felfedezője.

1811. október 22. 205 éve

Megszületett Liszt Ferenc zeneszerző.

1956. október 23. 60 éve

Forradalom tört ki Magyarországon.

1941. október 24. 75 éve

Kolozsvárott meghalt Reményik Sándor, Baumgarten-díjjal, Corvin-lánccal kitüntetett költő.

Reményik Sándor sírja a Házsongárdi temetőben

Reményik Sándor: Egy perc

Egy percre ma
Úgy néztem fel a csillagokra én,
Mintha bámuló, nagy gyerekszememmel
Legelőszőr tekinteném.
Egy percre ma
Gyöngyvirágillat szállt át a szobán.
Csodálkoztam, mint hogy ha legelőszőr
Csodálkoznék el édes illatán.
Egy percre ma
Minden oly könnyű lett s oly egyszerű,
S az élet a kezemben:
Engedelmes, jól hangolt hegedű.

Egy percre ma
Megindultam - és nem tudtam: mi az.
Messziről, mélyről intett elibém
Egy elsüllyedt tavasz.
Egy percre ma
Mint szegény embert, nem húzott az ág,
Halkan csengetyűzött a föld alatt
Sok eltemetett csengetyűvirág.
Egy percre ma
Megpróbáltam a más lelkébe látni,
Nem ítélve és el nem ítéltetve:
Bocsánatot nyerni és megbocsátni.
Egy percre ma
Ragyogtak reám halvány testvér-arcok,
Amelyek elé köd ereszkedett:
Céltalan hajsza és megutált harcok.
Egy percre ma,
Ó tiszta, bölcs és boldog látomás:
Elváltozott, mint Jézus a hegyen
A mindenség, - s be más lett, ó be más!
Egy percre ma...
Nem lehet ezt a percet kibeszélni.
Hogy is tudna szívárványglóriás
Tündértörékeny teste rímbe férti!
Egy percre ma
Oly boldog voltam s oly boldogtalan,
Tudva: e perc egy percig tart csupán -
És aztán vége van.
És én ki tudja meddig várhatok,
Lesve zug-éltem kis part-szögletéből
Míg újra fölbukkan egy ily vitorla
Az örökkévalóság tengeréből.

1956. november 4. 60 éve

A bevonuló szovjet csapatok levertek a kommunista párt hatalma és a Szovjetunió ellen irányuló forradalmat.

1956. november 4. 60 éve

A szovjetek utasítására Kádár János, Münnich Ferenc és Marosán György Moszkvához hű kormányt alakított. (Forradalmi Munkás-paraszt Kormány)

1726. november 6. 290 éve

Meghalt Gróf Bercsényi Miklós kuruc tábornok, Rákóczi fő-hadparancsnoka.

1921. november 7. 95 éve

IV. Károly magyar királyt megfosztották uralkodói jogaitól, a Habsburg-ház pedig az örökösödés jogától.

1791. november 11. 225 éve

Megszületett Katona József író, drámaíró (Bánk Bán).

1231. november 17. 785 éve

Meghalt Árpád-házi Szent Erzsébet.

Józsa Judit: Árpád-házi Szent Erzsébet

1986. november 18. 30 éve

Meghalt Bárdos Lajos zeneszerző, karnagy, zenetudós, aki megszervezte az Éneklő Ifjúság mozgalmat.

1856. november 20. 160 éve

Meghalt Bolyai Farkas, matematikus.

1916. november 21. 100 éve

Meghalt Ferenc József osztrák császár, magyar és cseh király, aki 68 éven keresztül uralkodott.

1956. december 6. 60 éve

A melbourne-i vérfürdő néven híressé vált vízilabda-mérkőzésen a magyar csapat legyőzte a szovjeteket.

1586. december 12. 430 éve

Meghalt Báthory István erdélyi fejedelem, Lengyelország királya.

1916. december 30. 100 éve

Budapesten megkoronázták az utolsó magyar királyt, IV. Károlyt és Zita királynét.

1796. december 30. 220 éve

Megszületett ifj. Wesselényi Miklós báró, író, az "árvízi hajós".

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” (János 17:3.)

Pesterzsébet, 2016. június 19.

Takaró Tamás, esperes
ÉJSZAKAI ÉNEK

Lectio: Apostolok cselekedetei 16, 25-34.

„Éjfél tájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőítették az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.

És hirtelen nagy földindulás lőn, úgyannyira, hogy megrendülének a tömlöcz fundamentomai; és azonnal megnyílnak az ajtók mind, és mindnyájoknak a bilincsei feloldódnak. Fölserkenvén pedig a tömlöcztartó, és látván, hogy nyitva vannak a tömlöcznek ajtai, kivonva fegyverét, meg akará magát ölni, azt gondolván, hogy elsöktek a foglyok.

Pál azonban nagy fenszóval kiáltá, mondván: Semmi kárt ne tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk! Az pedig világot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Silás elé, És kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?

Azok pedig mondának: Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe! És hirdeték néki az Úrnak ígését, és mindazoknak, kik az ő házában valának. És az magához vevén őket az éjszakának azon órájában, megmosá az ütésektől; és megkeresztelkedék azonnal ő és az övéi

mindnyájan. És bevívén őket házába, asztalt teríté nekik, és egész háznépével egyben örvendezte, hogy hitt az Istennek.”

Alapige: Apostolok cselekedetei 16, 25.

„Éjfél tájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.”

Kedves Testvérek! Ha az egyházi ének és egyházi zene történetét kutatná valaki, akkor megkerülhetetlen lenne számára, mint forrásanyag, a most felolvasott filippi-i börtönőrökről, és Pálról és Silásról, az ő találkozásukról szóló szentírásbeli elbeszélés. **Nem lehet megírni, nem lehetne megírni a keresztyén egyház, a Krisztus egyháza, tehát az egyház énekének, zenéjének a történetét, enélkül a történet nélkül.**

Itt ebben az olvasott bibliai történetben két összevert, ártatlan ember az éjszaka sötétjében énekszóval dicsőíti az Istent. Mondhatnám azt is, hogy egy dalest volt ez. De valójában nem. Nem egy dalest volt ez, hanem éjféli ének, éjszakai ének. Ezért ennek a rövid kis igemagyarázatomnak ez a címe: „Éjszakai ének”. **Ott Filippiben a börtönben, elhangzik éjszaka két véresre vert testű, összeláncolt, kalodába zárt szigorított fogságban lévő, Jézus tanítvány ajkáról az Istent dicsőítő ének.** Azt is mondhatnám, hogy koncert volt, merthogy volt hallgatóság is. Csak az egész olyan különös. Koncert vagy éjszakai ének egy börtönben, összevert testű emberek ajkáról, akiket szigorított őrizetben tartanak. És a hallgatóság is különös, mert mind börtöntöltelék: foglyok, rabok.

Ha valaki egy börtönbe látogatóként bejutna, és végigjárna, igazolna engem, hogy nem szokott ilyesmi börtönökben elhangzani. A börtönökben is hallatszik, kifelé is hallatszik emberi hang, de nem Istent dicsőítés. Valami egészen más. Felhangzik az emberi szó ott is, de nem Istent magasztalja. **Különös éjféli, éjszakai ének volt ez.** Különös koncert! Gondoljátok el, hogy ahogy meg van írva, amit hallgattak a foglyok, köztük a nem fogoly börtönőr is, az Istent dicsőítő, magasztaló ének. Hogy az Isten csodálatos, hogy az Úr csodálatos, hogy az Úr

hűséges, irgalmas. Erről énekel két összevert ember éjszaka. Nem káromkodnak, nem örvöngenek. Nem arról kiabálnak, hogy micsoda igazságtalanság történt velük, és ellenük, hanem dicsőítik az Istent.

Bevillant az emlékezetembe, hogy amikor Nyáregyházán és a mellette lévő falvakban fiatal lelkipásztor voltam, volt egy olyan család, ahogy a két édestestvér asszony minden énekeskönyvi éneket, amit a Bibliaórán este mondtam, hogy énekeljük, kívülről tudtak. Néha megdöbbenő volt, hogy az összes verset tudták kívülről. És kérdeztem egyszer az egyiktől, hogy hol tanulták ezt. Kiderült, hogy templom csak a másik faluban volt, ezért minden vasárnap a saját falujukból, ahonnan templomba igyekeztek legyalogoltak istentiszteletre, közben énekeskönyvi énekeket énekeltek. Oda is, vissza is. Tele volt a szájuk, a szívük Istendicsőítő énekekkel. Végtelenül szegény emberek voltak. De nagyon szerettem oda járni Bibliaórát tartani, mindig én üdültem fel. Gondoltam, hogy viszem az evangéliumot, hogy felüdüljenek ők. Mindig ők üdítettek fel engem. Ezerfajta testi nyomorúságuk volt, mint általában a magyar parasztembernek, aki nehéz körülmények közt él. **És teli volt a szemük, az ajkuk örökké örömmel, vidámsággal, mert a szívük tele volt zsoltárral és dicsérettel.** Azt mondta a Horváth néni egyszer: „Mi nem csak a templomba menet énekelünk az úton, én úgy gyúrom a téstát, hogy közben énekelek. Úgy öblögetem a ruhát, hogy közben énekelek.” Nem a rádió szólt, nem a magnó, nem a lemezjátszó, nem valami neves együttes. Ő énekelte, és dicsőítette az Istent.

A börtön foglyai pedig hallgatták. Aztán nagyon különös dolgok történtek ott, ennek az éjszakai éneknek a nyomán. Egyrészt volt egy kívülről való dolog, megrendült a föld, földrengés volt. Ennek következtében, hogy megrendült a föld, megrepedtek a börtön falai a Bibliai elbeszélés szerint, kinyíltak a börtön ajtajai, lehullottak a bilincsek. Ugye azok a falba voltak rögzítve, mikor széthullott a fal, értelemszerűen kinyíltak a bilincsek, és ott volt egy börtön nyitva minden fogoly előtt. Azt olvastuk az evangéliumban, hogy olyan halálfélelem fogta el az embereket, azok miatt, amik ott történtek, hogy meg sem

tudtak mozdulni. Egyik sem. A börtönőr viszont öngyilkos akart lenni, mert az akkori törvények értelmében ő felelt a börtönében lévő rabokért. Ha onnan valaki megszökött, az életét kivitte onnan, valakinek az életéért fizetnie kellett; a börtönőrnek. Ezért elővette a kardját, hogy végezzen magával.

Talán ma így mondanánk: ez egy örült éjszaka volt, olyan nagyon mai nyelven. De én inkább azt mondom, **ez a kegyelem hajnala volt.** Mert annak az éjszakai éneknek a nyomán megtért egy férfi, megtért az egész családja, és láncoktól függetlenül, leláncolva lelki értelemben, mozdulatlanra láncolva az összes fogoly hallgatta azt az éneket.

Milyen szép volt, amikor édesanyák énekeltek a gyerekeknek. Amikor a pólyában, vagy a bölcsőben ringatták és énekeltek, mert tudtak mit énekelni. Mert volt a szívükön, így volt az ajkukon ének. Az agykutatók azt mondják, hogy az ember számára, a felnövekvése számára az egyik legnagyobb kincs, ha éneket hallgat már az édesanyja méhében. Angliában végeztek kutatásokat, és döbbenet tapasztalták, hogy amikor megszületett a gyermek, és hallotta azt az éneket, amit csak az édesanyjában hallott, mosolyogni kezdett, ráismert. Így van ez minden imával, amit ha elmondunk. Mikor kezdődik a gyermek ápolása? Az édesanyjában elkezdődik. Mit hallgatnak azok a gyerekek? Min nőnek fel ott bent édesanyjában, azután kint?

Kedves testvérek! **A kegyelem hajnala azért volt, mert abban a börtönben akkor megjelent az Isten.** Mi szoktuk énekelni ezt a gyönyörű énekeskönyvi énekünket: „Itt van Isten köztünk.” Bele kéne egyszer remegnünk! Ha hinnénk... Ha el mernénk hinni! Másként viselkednénk. Másként ülnénk a templomban. Másként figyelnenk. Ha hinnénk. Márpedig amikor megjelenik az Isten, olyan valóságosan, mint ahogy a filippi-i börtönben akkor megjelent, ott csodálatos dolgok történtek, félelmetes dolgok történtek, felemelő dolgok történtek. Pál és Silás nem szomorkodnak, és nem keseregve énekelnek, mint ahogy a néger rabszolgák énekeltek a keserű, szomorú dalaikat. Teli van a szájuk Istenmagasztalással.

Kedves testvérek! Ott, amikor a börtönőr szembesült azzal a különös szituációval, hogy bár nincs többé zárt ajtó, nincs többé bilincs senkin, és mégsem ment el senki, egyetlen rab nem menekült a nyitott ajtón bilincstelenül a szabadság felé, hanem ott maradtak mind, akkor elhangzik egy vallomás az ajkáról: „Én azt hittem, hogy a foglyok mind elmentek”. Ezért akart öngyilkos lenni. „Én azt hittem.”

Egy pillanatra megállok. Manapság sokan mondják, hogy: „Nem az a fontos, hogy miben hiszünk, csak az a fontos, hogy az ember higgyen valamiben.” Ez a börtönőr rosszul hitt, és majdnem belehalt. Én azt hittem, hogy elmentek a foglyok. És akkor csak egy megoldás maradt a számomra, hogy végzek magammal, mert úgyis kivégeznek az elmenekült foglyok miatt. „Én azt hittem...” Lehet úgy mondani, hogy: Én azt hittem. Vigyázzunk testvérek ezzel! **Bele lehet halni abba, hogy rosszul hiszünk.** Majdnem elveszett a rosszul hite miatt.

Pál megszólal: „Semmi kárt ne tégy magadban, senki nem ment el.” Nem úgy van, ahogy hiszed. Ó, Istenem! Ha úgy valaki megvizsgálná, és úgy hallatszana, hányszor fogalmazzuk meg azt, hogy: „Én azt hiszem...” „Én úgy hiszem...” És Isten dolgairól is milyen kétségbeejtő zavarok vannak emberi szívekben, értelemekben! Hitzavarok, képzavarok, vallási zavarok, amikbe a végén bele lehet halni, mint ez a börtönőr, aki azt monda: „Én azt hittem...” Majdnem belehalt! **Az akármilyen hit kárt tehet az életünkben. Élő hitre van szükségünk a Krisztus Jézusban!**

Befejezem azzal, hogy az ének ott Filippiben, a börtönben éjszaka erőt adott embereknek. Elcsendesítette a bűn foglyait. Elgondolkodtatta. Jézushoz vezette a börtönört. Megváltozott a börtönőr azonnal. Addig sebeket csinált, most sebeket kötöz. Nem volt számára fontos az örök élete, most az első mondat, ami kijön a száján: „Mit tegyek, hogy örök életem legyen?” **Egyszerűen az éjféli, éjszakai énekben átölelte őt az Isten.**

Az egyházi zene és ének küldetése ez, hogy hálát adjunk Istennek, az hogy reménységet munkáljon, miközben énekeljük és

hallgatjuk, hogy ebben a korbácsos, véres, rengő világban, amiben élünk, hangozzék Isten békességet adó dala, gyógyító és tisztító, Istent dicsőítő és Jézushoz vivő.

Legyen ilyen az ének és a zene! És akkor, ha hiszel, igaz lesz: „Üdvözlés mind te, mind pedig a te háza népe.”

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9-12.

Kedd: 10:00 Asszonyóra
18:00 Férfióra – minden hónap 1. és 3. keddjén
19:00 FIFA – Fiatal felnőttek alkalmak – minden hónap 2. és 4. keddjén

Szerda: 19:30 Kóruspróba

Csütörtök 10:00 Gyülekezeti bibliaóra
17:00 Óvodások hittanórája
17:00 Alsó tagozatos kisiskolások hittanórája
18:00 Kis ifi – 22-25 éves korig
19:00 Anima Soni próba

Péntek 17:00 Mini ifi – 17-21 éves korig
17:00 Juvenis ifi – 13 – 16 éves korig
18:00 Nagy ifi – 26-35 éves korig

Vasárnap 10.00 Istentisztelet
Gyermek istentisztelet
Gyermekek megőrzés
12:00 Kórus próba
Ifjúsági kórus próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor